

Поштовани,

прослеђујемо Вам ауторски текст (као и одређени број слика) историчара Милоша Стојковића из Скопља, у вези бојазни да се актуелно црквено "решење" између СПЦ и доскора расколничке МПЦ можда и решава на штету Срба из Македоније, ако и српске културне баштине. Због својеврсног убрзања готово па исфорсираног решавања овог питања, молимо Вас да овај портал објавите на Вашем порталу, једном од најчитанијих и најпозванијих на ову тему.

С поштовањем.

Српски културно - информативни центар СПОНА из Скопља

У данима велике радости међу васколиким Српством, поводом великог јубилеја – стогодишњице од друге обнове Пећке патријаршије (Уједињене Српске православне цркве) као и наде за коначно решавање 55 - годишње шизме и раскола на епархијском простору СПЦ, у данашњој Северној Македонији, ми Срби из некадашње Старе Србије, нисмо могли а да кроз славље не осетимо и благу горчину и зебњу.

Поучени досадашњим икуством непомињања и недовољне бриге од стране наше отаџбине Србије, ми који смо без очинске заштите отачаства нашег остали још 1941. године, све наде и молитве о нашем опстанку полагамо најпре Господу и нашој Мајци Цркви. На свечаности у Сремским Карловцима, Његова Светост патријарх Српски г. Порфирије је у [посланици](#) напоменуо симболички значај сабрања и јубилеја баш у овом граду, једном од три седишта српских патријарха (Карловачка Патријаршија је проглашена маја 1848. г. са балкона Магистрата, док је у поменутом Патријаршијском двору обновљена 12. септембра 1920. г.). Простим историјским подсећањем, знамо да су била четири (седишта), и да поред поменутих Сремских Карловца, Београда (модерно седиште), Пећи (историјско), нигде није поменуто СКОПЉЕ као место рођења Српске (Пећке) Патријаршије!

Лечење раскола или одрицање "Мајке Цркве"?!

Пише: Милош Стојковић
уторак, 24 мај 2022 16:57

[Сиротина Синаита – Голубље Срба](#)

[Батина Стралац – Драги Абдић и Мрачница Бучина](#)

Лечење раскола или одрицање "Мајке Цркве"?!

Пише: Милош Стојковић
уторак, 24 мај 2022 16:57

Лечење раскола или одрицање "Мајке Цркве"?!

Пише: Милош Стојковић
уторак, 24 мај 2022 16:57

[https://www.foxnews.com/religious/serbia-orthodox-patriarch-irinej-beranovic-2022-05-24](#)

Лечење раскола или одрицање "Мајке Цркве"?!

Пише: Милош Стојковић
уторак, 24 мај 2022 16:57

Најзад, она прозивада „украјински“ сценарио и обраћа се или Бугарској цркви
Наша поседна црква: Православна Црква – Патријаршија

ЦРКВА

БРОЈ 13-24/2005

ПАТРИЈАРХ СРП
№ 172
24. маја 2005. године
у Београду

ПОТВРА
избора Његовог Високопреосвештеног
Митрополита велеског и по
Господина ЈОВАНА
за Архиепископа охридског и Митрополита
Председника Светог Архиепископског
Сабора Православне Охридске Архиепископије

МИ
длиншку Бољом Архиепископског
Митрополита београдско-карловачког и
Патријарха српског

ову тачне 5. Споразума о испоставању правног јединства
та 2002. и потпуно одвојеног од стране Светог Архиепископског
Сабора од 23. маја 2002. године, и Нависитија Његовог Високопреосвештеног
Господина Јована, Намесник Београдског за сав Благословитија Православне
Цркве од 1. маја 2004. о конституцијалног Светог Архиепископског
Сабора Светог Архиепископског Сабора итд. овим авлаично

ПОТВРБУЈЕ
Светог Високопреосвештеног Митрополита велеског и по
и Христу врата и саслужителства и досадашњег Београдског
и Митрополита охридског и Митрополита спонског, Председника
и Предстојатеља исте.

и објављујемо и до знања стављамо свиња да, послије
и Митрополита спонског и Митрополита охридског и Митрополита
и Митрополита охридског и Митрополита спонског и Митрополита
и Митрополита охридског и Митрополита спонског и Митрополита
и Митрополита охридског и Митрополита спонског и Митрополита

Митрополит

ТОМОС
о црквеној аутономији Православне Охридске Архиепископије

ПАВЈЕ
по дарности Бољој, Архиепископ пећин,
Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски,
уједино са свештенима Саворног Архиепископског
Сабора Православне Цркве,

Архиепископу охридском и Митрополиту спонском
Господину Господину
ЈОВАНУ
Предстојатељу аутономне Охридске Архиепископије

Согласно уставном канонском Презаму Свете Цркве Бољие, посебно у складу са 34. правним Светих
Апостола:
на основу одлуке Светог Архиепископског Сабора Српске Православне Цркве 28. 11/1888. и 28. 6/Jan/17
1858. којим је Свети Савор прихватио црквену аутономију епархија: Спонске, Охридско-итонске и Златоко-
струјачке;
на основу одлуке Светог Архиепископског Сабора Српске Православне Цркве 28. 44/Jan. 10 од 24/11 маја
1867. године и 28. 50/Jan. 7 од 15/12. септембра 1867. године и на основу Споразума о испоставању црквеног
јединства, потписаног у Нишу 17. маја 2002. године, потврђеног од Светог Архиепископског Сабора 28. 38/Jan.
16 од 23. маја 2002. године,
- као и на основу одлуке Светог Архиепископског Сабора Православне Охридске Архиепископије Синер. 1 од 25.
децембра 2003. године,
- као и на основу новонастаде историјске и политичке околности, са правственим цињама да
христопинити Народа Бољии напредује на путу спасења и има што већу духовну корист, као и да ни се
успешнаје привели православној јединственој и без тешкоћа,
Наша света Писна Патријаршија, у којој је временом причета и као Српске Православне Цркве, саворним
важасња, одобрава, додељује и признаје црквену аутономију Православне Цркве у Републици Македонији,
коју сада сачињавају следеће епархије, односно епископије: Светлана Митрополита спонска и свештене еписко-
пије: Преспанско-Итагониске, Брегалничке, Козарско-кришанске, Порошно-чуланиске, велеско-позарарске и
струјичке.

Споменуто православно епископство вине су под управом наше Писне Патријаршије до лета Господњег 1989.
Тада ни је дата црквена аутономија, коју су њихови тадашњи епископи, најважније, због политички, прогласили,
и лета Господњег 1987. поверени на епархије, на антиканонски начин, за аутокефалну пописну Цркву. Ту
самопроглашену антиканонску аутокефалну није признала ниједна Православна Црква у свету, у резултату
тог лета епископске и епархијске припадности је дигитурјиско општење и више каже канонска вера са неканонском
распаденом организацијом, све до лета Господњег 2002. када је у дигитурјиско и канонско јединство са
Српском Православном Црквом - а прво ње и са Православном Католическом Црквом широм васљавне -
стало Његово Високопреосвештено Митрополит велеског и позарарског г. Јована са свештеном, дои-
штелом и повољном народом своје епархије (Митрополита).

Због тога света Црква архиепископске савети и одговорности гоман, зроставања и дигитурјиско, Његово
Високопреосвештено Митрополит Јован је ниша остао до краја веран светом Презаму Цркве Православне и
њеном вагаоној и сепасносној јединству, Свети Архиепископ Савор Српске Православне Цркве је потоки
израдио Јовану дојојмо просветителског архиепископа, а Митрополита, и то Његово Високопреосвештено епископа
порошно-чуланиског г. Јована и Његово Високопреосвештено епископа архиепископског г. Марка, дјестовјустелна
епархије итонске. После тога, дана 25. децембра лета Господњег 2003. конституцијално је Свети Архиепископ
Сабор Православне Охридске Архиепископије, који је затим за свога Предстојатеља изабрао Његово
Високопреосвештено Митрополита велеског и позарарског г. Јована. Исти је до сада, у ишченукању
пољног канонског сређивања принама у ишченукању архиепископске и славној црквеној области, носео титулу Нашег
Београдског за сав епархије аутономне Православне Охридске Архиепископије, а од сада ће, у сагласју са одређена
већ наведеног Споразума, потписаног у Нишу 17. маја лета Господњег 2002. носити титулу Блаженејшег
Архиепископа охридског и Митрополита спонског.

Иа, данас, то света Писна Патријаршија и Саворним Томосом поздрављено и објављено,
Аутономија Православна Охридска Архиепископија остаје, вагаојмоу Бољом, у њеном дигитурјиског и
канонској јединству, са њеном Патријаршијом Пећном, односно са Српском Православном Црквом, а савиши
тип са прилози Нависитија Православне Католическе Цркве, што се канонски изражава потврдом избора нашег
Предстојатеља од стране Наше свештени, сва ишченука Српске Православне Цркве, покретна и непокретна, на
подручју поменутих свештених епархија, односно епископија, уступа се на користије Православне Охридске
Архиепископије.

За доцна, потврду и трајно складанство свега што је на овај начин канонски устројено и утврђено односно
поменутих епархија које су ушле у састав Православне Охридске Архиепископије, издајемо Његово
Благословитије Архиепископског охридског и Митрополиту спонском Господину Јовану, вагаојмоу у Христу
Господу врату и саслужителу Наше свештени, са свим Преосвештенима архиепископа Православне Охридске
Архиепископије, нашег ауторитетно у Духу Светом вратом и саслужителом, овај наш

ПАТРИЈАРШИЈИ И САБОРСКИ ТОМОС
чији се изворник, тачан и непокретан, чува у Архиви наше свештене Патријаршије.
Ибо што се и јавно да Бог славе вагаојмоу, који нас је позвао у ишчу славу своју у Христу Исусу,
Господу нашем, подем вагаојмоу Духа Светог да славу своју и славу доду кроз свима објављујемо које су
на овај начин конституцијално аутономија Православна Охридска Архиепископија. Вагају, у Трејним
свајелетоме, неба је слава и моћ у ветоје векова. Амин.

Дано у Патријаршији српској у Београду,
месец маја, дана 24/1, лета Господњег 2005.

Архиепископ пећин,
Митрополит београдско-карловачки
и Патријарх српски
Јован
Председник Светог Архиепископског Сабора
Српске Православне Цркве

Секретар Светог Архиепископског Сабора
Православне Охридске Архиепископије
Томислав Стојковић

Лечење раскола или одрицање "Мајке Цркве"?!

Пише: Милош Стојковић
уторак, 24 мај 2022 16:57

~~Увек је било такво да се у Српској Цркви нешто дешава, али ово је први пут да се тако јавно одрицају основне вредности Цркве. Ово је велики удар на кредибилитет Цркве и на њен утицај у друштву. Не знам да ли је ово само једна од многих таквих ствари које се дешавају у Српској Цркви, али ово је сигурно једна од највећих. Не знам да ли је ово само једна од многих таквих ствари које се дешавају у Српској Цркви, али ово је сигурно једна од највећих.~~